

دکتر زهرا کدخدایان

پیروز

صبح او را بیهوش آورده بودند. با ماشین قاسم آقا به تمام بیمارستانها سر زده بودند.

«جا ندارم، ببریدش یک بیمارستان دیگر.»

«مجزوح جنگی زیاد داریم. اینجا تلف می‌شود، ببریدش خانه ازش پرستاری کنید.»

یک دکتر هم در اورژانس یکی از بیمارستانها گفت: «سکته مغزی که احتیاج به بستری ندارد. باید توی خانه به او رسیدگی کنند تا یا بهتر شود یا خدای نکرده... سیر بیماری دست خداست. از ما کاری ساخته نیست. فقط پرستاری می‌خواهد. خودتان بکنید.» یک دست و یک پای پیروز نگاه نمی‌خورد. مانند تکه گوشت بی مصرفی روی تخت افتاده بود و دخترها جا به جایش می‌کردند. نمی‌توانست حرف بزند. صبح دکتر گفته بود: «تو مغزش، یعنی مرکز حرف زدن اختلالی پیدا شده.» فقط گاهی با اشاره چیزهایی را به دخترها می‌فهماند قاسم آقا تلفن زده بود خواهر کوچکترشان، صدیقه خانم را هم خبر کرده بود.

سایه جنگ بر شهر سنگینی می‌کرد. خیابانها خلوت خلوت بود. گاهی صدای موشکی سکوت پر از ترس و انتظار را می‌شکست و با هر صدا ویرانه‌ای بر جای می‌ماند و عید زنگ و بویی نداشت. با رخساره‌ای زرد می‌آمد و پیراهن سیاه مردم بسیاری به شهرستانها یا روستاهای نزدیک رفته بودند. ماهیهایی که در تنگها از یکماده پیش جلو مغازه‌ها گذاشته شده بودند، حالا توی مغازه‌های بسته به سکوت سرد آب اطراف خود خیره می‌شدند.

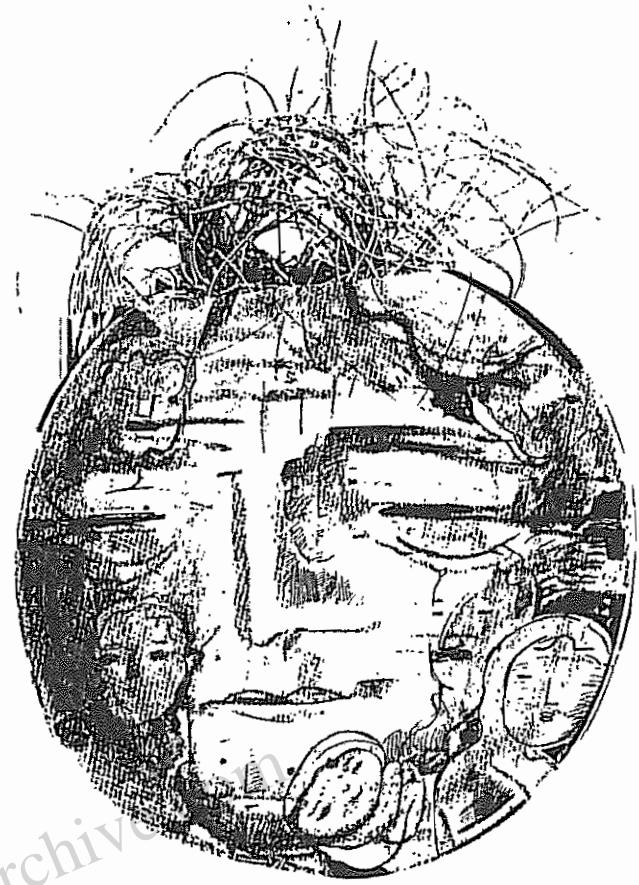
در این گیر و دار اقدس خانم به خاطر مادرش از شهرستان آمده بود و همان وقت به شوهرش تلفن کرده بود: «می‌خواهم مادرم را بیاورم خانه خودمان. چند روزی بماند، انشالله خوب شود. اینجا اوضاع خطرناک است. از صبح تا شب مشک می‌زند. مردم دارند از تهران فرار می‌کنند.»

شهر فریاد کشیده بود: «مادر دم مرگت را می‌خواهی بیاوری اینجا که چی؟ صد بار بهت گفتم این زن نبایست آخر عمری بیخ ریش من باشد. می‌دانستم سکته می‌کند و روی دستم می‌ماند. حالا که

تنه چاق و بی‌حرکت پیروز روی تخت افتاده بود. سرش را بنا به گفته دکترها یک طرف خم کرده بودند. باریکه‌ای از آب دهان، گوشة لبش بود. دو زن میانسال در کنارش نشسته بودند و تا گوچکترین نکانی می‌خورد، می‌پرسیدند: «مادر، چه می‌خواهی؟» و پیروز به جز ناله‌های دورگه صدایی از حنجره بیرون نمی‌داد. پیراهن خاکستری کهنه به تشن چسبیده بود. چارچوش را شل کرده بودند. موهای بافت سفیدش در دو طرف سر روی بالش افتاده بود. پوست سفید گردن چروکیده‌اش گاه گاه با نکانهای گلو و دهانش بالا و پایین می‌رفت و زنها منتظر شنیدن کلامی از دهان او بودند و به دستهای بی‌حرکتش نگاه می‌کردند. دو روز پیش، در خانه ملیحه خانم، قبراق و سر حال می‌گشت. هر روز سلطه‌های پر از آب و چرگ ظرفشویی سر حوض را توی چاه کوچه بالاتر خالی می‌کرد. بعد با دستهای چاق و چروکش سلطها را آب می‌کشید و توی آ忿اب می‌گذاشت. آن وقت نوبت رخت چرکها بود که چنگ بزند. بعد هم دور حوض را آب و جارو می‌کرد. سه و عده هم نان تازه برای خانه دخترش می‌خرید. شوهر ملیحه خانم نان مانده نمی‌خورد. دو ماه پیش رفته بود شهرستان خانه اقدس خانم، دو دست لحاف و تشک برای مهمنهای او دوخته بود. پنه زن که آورده بود یکی از تشكهای کهنه را نو کند، به دستهای پیروز نگاه کرده بود و گفته بود: «دست درد نکند با این سلیقه‌ات». حلا ملیحه خانم و اقدس خانم، دستهایشان را به هم می‌سایدند و سر تکان می‌دادند: «خدایا مادرمان را علیل نکن.»

قاسم آقا توی اتاق می‌گشت و هر از گاهی کنار رختخواب مادر بی‌حرکت می‌نشست، به خواهرها آهسته چیزی می‌گفت. خیلی مواظب بود که تقدنهای زنش را از خواهرها پنهان کند. وقتی به آن اتاق رفت خواهرها شنیدند: «من می‌خواهم توی این اتاق پسر، داماد کنم. شگون ندارد این زن را اینجا بگذارید. چرا به حرف گوش نمی‌کنی، قاسم؟»

خواهرها در سکوت به هم نگاه کردند. جای پیروز آنجا نبود. هر وقت قاسم آقا او را به خانه‌اش می‌آورد، دو سه روز بیشتر نمی‌ماند.

«باید بگذارید مادر بزرگ روی تخت پسرم بمیرد. شگون ندارد. من آن تخت را برای دامادی پسرم می‌خواهم.» منزل مليحه خانم، همانجا که بیشتر عمرش را گذرانده بود، بهترین جا بود. افراد فامیل به منزل صدیقه خانم کمتر می‌رفتند. حوصله بداخلالقیهای شوهرش را نداشتند. پس ارشد پیرزن، جواد آقا هم اصلاً به حساب نمی‌آمد. از مدت‌ها پیش به همه فامیل گوشزد کرده بود: «نه می‌آیم، نه بیایید.» اما حالا باید خبرش می‌کردند. بزرگتر خانواده بود.

زن قاسم آقا می‌آمد و می‌رفت و زیر لب چیزهایی می‌گفت. از زمین و زمان می‌نالید. بچه‌ها را از جلو پنجره می‌راند. آنها هم صدای اعتراضان بنده می‌شد: «آثیر که نمی‌کشند.» سه خواهر سر بلند می‌کردند، تو چشمهاش غمزده یکدیگر نگاه می‌کردند. حالا که می‌خواستند مادر را منتقل کنند. در دل مليحه خانم دلشورهای به پاشده بود. به کسی نگاه نمی‌کرد تا راز چشمهاش را نفهمند:

«او سلامتی مادر را تحمل نمی‌کرد. حالا مربیضیش را تحمل می‌کند؟ کاش این دم آخر عمر از اخэм و تخم داماد در اسان بود. کاش هیچ وقت نمی‌گفتم خرج مادرم را قاسم می‌دهد که او هم باور نکند. اگر از اول می‌فهمید خرجی خودش را درمی‌آورد، این همه منت سر مادر بیچاره‌ام نمی‌گذاشت. نه، نه راستی مگر خودش نبود که یکروز آمد داد کشید: «مادرت آبرو واسه من نگذاشته. دوستانم توی قهوه خانه گفتند که مادر زنت کهنه فروشی می‌کند.» بیچاره پیرزن چه قدر سوزن زد، لباس دوخت و فروخت... مادر...»

حالا وقتی نبود که بینند شوهر مليحه خانم چه می‌گوید. پیرزن علیل جای دیگری نداشت. اغلب جایش در پستوی نزدیک آشپزخانه منزل مليحه خانم بود. باید او را از سرزنشهای زن قاسم آقا نجات می‌دادند.

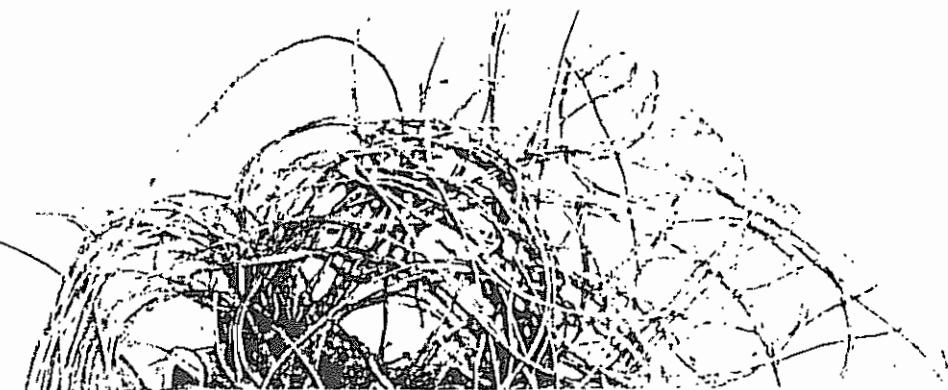
ساعتی بعد، روی تشک نرم و راحت که از هنرهای خودش بود، در منزل مليحه خانم، در همان پستوی همیشگی خوابیده بود. دست و پای فلجهش را طوری گذاشته بودند که احساس سنگینی نکند و باز

توى تهران سکته کرده، می‌خواهی بیاوریش؟ آن پسر بی‌غیرتش چه کار می‌کند؟ هر چه زودتر برگرد. به خاطر یک پیرزن مردنی همتان جمع شدید تهران.»

اقدس خانم لام تا کام نگفته بود و حالا کنار مادر نیمه جان نشسته بود و دنبال راه چاره می‌گشت. خواهر دیگر شان صدیقه خانم هم آمد. زیر لب دعایی با خود زمزمه می‌کرد. کنار مادر نشست. چشمهاش پر از اشک شد. دست چاق و سفیدش را از زیر چادر مشکی درآورد و آهسته دست مادر را گرفت و بوسید. بعد با صدای آهسته‌اش با قاسم آقا که توى اتاق آمده بود، سلام و احوالپرسی گرمی کرد و باز اشک در چشمهاش جمع شد. از زن برادر حال بچه‌هایش را پرسید و با پیچ پیچ به خواهرها گفت که شوهرش به سختی به او اجازه داده که پیش مادر بیاید. می‌گفته سکته مغزی که چاره ندارد، توى این بمباران می‌روی چه کار؟

خواهرها در سکوت نگاهش کردند. مادر بدشانسی آورده بود. هر موقع دیگری بود، حتماً همه جمع می‌شدند اما حالا درگیر و دار جنگ، تمام فامیل و کسانی که توى خانه‌شان یادگاری از دستهای پر کار پیرزن بود، از تهران رفته بودند.

سه زن چشم به مادر دوخته بودند و کمترین حرکاتش را می‌پاییدند. دعا می‌کردند اندکی به هوش آید و به آنها نگاه کند. همه زحمتهاشی که تا حالا پیرزن برایشان کشیده بود، جلو چشمهاش آمده بود، اما موقع قدردانی نبود. پیرزن بی‌حرکت، با چشمهاش نیمه بسته در دنیای اطرافش نبود. قاسم آقا دوباره آمد داخل اتاق. این پا و آن پا می‌کرد. در صدد بود مادر را به منزل مليحه خانم منتقل کند. همین چند لحظه پیش، زنش توى اتاق دیگر با صدای بلند هشدار داده بود:

زن جواد آقا بود: «این وقت شبی، تنها بی توی خانه می ترسم. بچه یک کم تب دارد. می دامن مادرت سکته کرده، برایش که نمی توانی کاری بکنی. دخترها باید به او برسند. غذاش را بدھند، زیرش را تمیز کنند. این کار زنهاست. حالا حالاها باید بکنند. تو لازم نیست آنجا باشی. پاشو زودتر بیا.»

و بعد نوبت به زن قاسم آقا رسید: «نصف شبی، ول کن بیا. بچه ها تنها هستند. از صدای موشک اعصاب برایم نمانده.»

- مادرم حالش بد است. آخر عمری هم می خواهی پیشش

نباش؟ از خانه که بیرون شن کردی.

بعد زن حرفهای دیگر هم زد.

- حالا شاید تا یک ساعت دیگر بیایم.

قاسم آقا گوشی را گذاشت و پیش مادر نشست.

شوهر ملیحه خانم که تازه از سرکار برگشته بود، به اتفاق پیروز نیامد. از پیروز پستو زنش را برای آماده کردن شام صدا زد. شام را که خورد، گوشاهای نشست و منتظر چای شد. موقع چای خوردن صدای دو رگاهش بلند شد: «امروز همه‌اش بالای سرش بودی. این پیروز دیگر تا صبح با تو کاری ندارد. اقدس خانم که بالا سرش هست، بگیر بخواب تا فردا صبح بینیم خدا چه می خواهد.»

تا نیمه‌های شب، همه رفته بودند و کسی جز اقدس خانم در کنار رختخواب مادر نبود و پیروز با یک دختر خود تنها شده بود. او هم غمزده جلوی رختخواب مادر چرت می‌زد. سکوت و تاریکی اتفاق کوچک را گرفته بود. فقط نور کمنگ مهتاب کمی از جلو، در را روشن می‌کرد.

ملیحه خانم توی اتفاق دیگر زیر ملافه غلت می‌زد و خوابش نمی‌برد: اگر این زن بدپخت مدت زیادی توی کنج افليجی بماند چی؟ خدا کلد شوهرم غر نزدند، دل مادرم را نرنجاند. اصلاً آنقدر به هوش می‌آید که برنجد؟ کاش اقدس او را پیش خودش می‌برد. اینطوری از خطر جنگ هم نجاتش می‌داد. چقدر این زن بیچاره دعا کرد که علیل نشود و کنج خانه نینفت، حالا خرج دکتر و دوا و غذا و چیزهای دیگر چه؟»

توی پستو در کنار نسها یکنواخت پیروز، اقدس خانم چرت می‌زد و در فواصلی بیدار می‌شد و به مادر چشم می‌دوخت: «چقدر توی تلفن فحش داد، من را هم که همین امروز خواسته، مجبور به ملیحه بگوییم که باید بروم. نمی‌توانم مادر را بیرم. اگر او یکی دو هفته به اون می‌رسم. همین طور رسیدگی می‌کنیم تابینیم خدا چه می‌خواهد.»

شب در سکوت چرتیهای کوتاه زنها و خواب سنگین شوهر ملیحه خانم و اغمای پیروز شد.

صبح زود شوهر ملیحه خانم وقتی داشت از جلوی در پستو رد می‌شد، حال مادر را از ملیحه پرسید و سر کار رفت. ساعتی بعد،

سرش را به یک طرف خم کرده بودند. گاه دور دهانش را با دستمال پاک می‌کردند. قاسم آقا رفت برایش کمپوت خرید. وقتی خواهراها با قاشق کوچکی آب آن را در دهان پیروز نمی‌ریختند، صدای وحشتای موشکی همه را تکان داد. قبل از آن سرو صدای یکی دو بچه از توی کوچه می‌آمد اما صدای سبزی فروش و میوه فروش دوره گرد، دیگر آن روزها به گوش نمی‌رسید. محله خلوت شده بود. آنها که مانده بودند، از خانه‌هاشان بیرون نمی‌آمدند. به صدای موشک، پیروز نکانی نخورد. سه روز پیش با شنیدن صدای موشکها ناله سر می‌داد: «آخ آخ، موشک... هستید؟ همتون هستید؟»

اکون آرام خفته بود. گاهی ناله کوتاهی از حنجره بیرون می‌داد. شوهر ملیحه خانم در خانه نبود و پیروز اکون از نارضایتها آسوده بود. قاسم آقا به دنبال جواد آقا رفت. غروب که شد او را آورده بود. حالا دیگر فرزندان پیروز همه بالای سر شدند. جواد آقا هم که کسی تا به حال لطف و محبتش را نلایه بود، در کنار رختخواب مادر چمباتمه زده بود و چنان بلند گریه می‌کرد که هیچ کدام از خواهراها تنواسته بودند جلو اشکشان را بگیرند. حتی صدیقه خانم ضجه کشید. جواد آقا وقتی ساخت شد دستهای چروکیده و بی حرکت مادر را تکان داد و به آنها زل زد. ماه پیش وقتی به خانه‌شان آمده بود با قدرت به لباسهای چرک آنها چنگ زده بود و خوب آنها را کفت مالی کرده بود. بعد هم همه جا را دستمال کشیده بود که برای خانه تکانی عید، کار زنش راحت‌تر شود. حالا هیچ کدام نمی‌خورد. باز موشکی به زمین خورد و صدای مهیب و گوشخراش آن در اتفاقها پیچید و لحظاتی خانه در سکوتی غم انگیز فرو رفت. دخترها کنار رختخواب مادر آه کشیدند و سر تکان دادند. ساعتی بعد زنگ تلفنی که گوشة اتفاق بغلی فراموش شده بود، به صدا درآمد. شوهر اقدس خانم از شهرستان بود: «بیا اینجا ببین چه خبره. نمی‌دانم با این مهمانهای تهرانی که ریخته‌اند سر دلم چه کار کنم؟ بچه‌هایمون هم که خبر مرگشان هر کدام یک جا هستند. آخر عمری کسی را ندارم آب دست بدهد. همین امروز راه بیفت، بیا. معطل نکنی‌ها.»

اقدس خانم با جوابهای کوتاه و آهسته گوشی را گذاشت و دوباره به طرف رختخواب مادر رفت و خاموش به نفسها یکنواخت و نا آرام زن گوش سپرد. صدای حاجی توی گوشش نشسته بود. می‌اندیشید همین فردا مجبور می‌شود مادر محضر را رها کند و برود. دلش لرزید. لحظه‌ای بعد دوباره صدای زنگ تلفن بلند شد. شوهر صدیقه خانم بود: «سالمی؟ انگار موشک خورد همان طرفها. کجا مانده‌ای تا این وقت شب. همین حالا راه بیفت. فردا صبح اگر زنده مانده بودیم، می‌روی.»

صدیقه خانم که همیشه فرمانهای قاطع شوهر را اطاعت می‌کرد، پس از گذاشتن گوشی به نفس نفس افتاد. مانده بود چه طور به حاضران بگوید مجبور است برود، فردا بیاید. باز هم تلفن زنگ زد.

که در اطراف رختخواب مادر و حتی در خانه هم هیچ کس نبود، صدای بلندی از گلوب پرزن بیرون آمد و به دنبال آن تقلابی کرد تا چیزی بگوید. شاید با اشاره آب می خواست. صورتش را جمع کرده بود و برای آخرین بار چشمهاش گود افتاده اش را باز کرد و به اطراف خود نگاه کرد. شاید می خواست از حضور کسان خود در اطراف رختخوابش خاطر جمع شود. دستی را که هنوز رمق داشت، به زحمت حرکت داد و در اطراف خود چرخاند. گویند فضای خالی و سکوت اطراف خود را حس کرد. چون خیلی آهسته دستش را پایین آورد و همان طور که نگاه بی رو وحش به نقطه ای خیره مانده بود، دیگر نکان نخورد.

زمستان ۶۸

قدس خانم مادر را به مليحه سپرد و رفت و قول داد که هفته بعد برگردد. تنها مليحه خانم کنار رختخواب مادر نشست و قاشق فاشق چای شیرین در دهانش ریخت. گلوب چروکیله پرزن بالا و پایین می رفت و قطرات چای را قورت می داد. بعد صدای خرخوش اتاق را پر کرد. مليحه خانم بلند شد، کوین نفت را از داخل کیسه پلاستیکی درآورد و خوب شماره اش را وارسی کرد که عوضی نباشد و آن را در کیف پوش گذاشت و چادرش را آنداخت روی سرش. می خواست سرمای خانه را چاره کند. مجبور بود مادر را تنها بگذارد. با نگرانی به نفس زدنهای او نگاه کرد بعد دعایی زیر لب خواند، او را به خدا سپرد و از خانه خارج شد. لحظاتی بعد وقتی

اعمال ما منعکس شود. البته این بدان معنا نیست که آگاهی از آداب معاشرت، از مهمترین صفات مشخصه یک فرد است. ملاحظه و مراعات حال دیگران، رعایت صداقت و عدالت در عمل، روراستی و همچنین آمادگی و اشتیاق به همکاری با دیگران به معنای واقعی نیز صفاتی ارزشمند هستند. گو اینکه آداب معاشرت نیز بر پایه چنین صفاتی استوار است. زمانی که رعایت آداب معاشرت باعث ناراحتی و رنجش دیگری می‌شود، یک فرد مؤدب و ملاحظه کار هرگز در شکستن این آداب تردید نمی‌کند.

آداب معرفی

چطور باید افراد را به یکدیگر معرفی کرد؟ آیا تنها ذکر نام آنها کافی است؟ آیا

سلمان در برخورد اول یک فرد، نمی‌توان در مورد صداقت، ملایمت و یا وجود حس همکاری در او، قضاؤت کرد. چنین خصوصیاتی را تنها می‌توان طی یک اط نسبتاً طولانی دریافت. حال آنکه ای‌اهی افراد از قوانین اجتماعی و نیز رعایت و یا عدم رعایت آنها، در همان وهله اول مشخص می‌شود. یک دیدار کوتاه و عادی می‌تواند نحوه رفتار شما را نسبت به یک فرد و نیز نحوه رفتار او را نسبت به شما شکل دهد. رعایت آداب و رسوم اجتماعی را نباید به هیچ عنوانی اهمیت پنداشت. همه ما می‌دانیم که نحوه برخورد و عملکردن در شرایط و موقعیتهای مختلف اجتماعی، یکی از ارکان اصلی تعیین کننده عکس العمل دیگران نسبت به ماست.

۶۶ بروخورد دلپذیر و خوشایند نشانگر
شخصیتی آرام و عاری از کشمکشها و
فشارهای درونی است. روانشناسان ثابت
کردند که برای ایجاد رابطه صحیح و
دستانه با دیگران، روشی وجود دارد که
می‌توان آن را آموخت و در جهت بهبود آن
کوشش کرد؛ روشی که باید جزئی
جدانشدنی از رفتار و شخصیت ما شود.
چنانچه میل دارید در خانه، محل کار و یا به
طور کلی در اجتماع به گرمی پذیرفته شوید،
باید رسمات و قوانین اجتماعی را کاملاً
بیاموزید. همه ما می‌خواهیم دیگران
دoustman بدارند و ما را بپذیرند. این نیاز
مانند نیاز به مسکن برای انسان، طبیعی
است. علاوه بر این برقراری ارتباطات
اجتماعی صحیح و دستانه باعث تکامل
شخصیت شما می‌شود. ۶۷

راس تالمن

ترجمہ حورا اخلاقی

از آداب معرفه

- نحوه بربور و عملکرد ما در شرایط و موقعیتهای مختلف اجتماعی یکی از ارکان اصلی تعیین کننده عکس العمل دیگران نسبت به ماست.

- باید از همین لحظه سعی کنیم رفتارهای شایسته جزئی از شخصیت ما گردد و به طور ناخودآگاه در اعمال ما منعکس شود.

ذکر سمت و موقعیت اجتماعی آنها الزامی است؟

توجه به نکات زیر مشکل شما را تا حد زیادی حل می کند و با رعایت آنها می توانید افراد مختلف را به راحتی به یکدیگر معرفی کنید. به طور کلی سه نحوه معرفی وجود دارد:

۱- معرفی دو فرد همجنس به یکدیگر

۲- معرفی دو فرد غیرهمجنس به یکدیگر

۳- معرفی یک فرد به یک گروه

معرفی دو فرد همجنس به یکدیگر

هنگام معرفی دو فرد غیرهمجنس، ابتداء نام خانمها ذکر می شود:

«خانم الف، اجازه دهد آقای ب را به شما معرفی کنم.»

در مواردی که تفاوت سن یا موقعیت اجتماعی آنها زیاد بوده و مرد مقابل، از موقعیت شخصی برخوردار باشد:

«آقای الف اجازه دهد خانم ب را به شما معرفی کنم.»

معرفی دو فرد همجنس به یکدیگر

هنگام معرفی دو فرد همجنس، ابتداء نام

شخص مستتر را ذکر کنید:

«سرکار خانم الف (شخص مستتر)

گروهی معرفی کنید، باید ابتدا نام او را بگویید و بعد نام افراد آن گروه را به ترتیبی که ایستاده و یا نشسته‌اند، ذکر کنید.

«آقای الف، ایشان خانم ب هستند، خانم ج و آقای ح.»

به هنگام معرفی بستگانان باید نسبت آنها را با خود ذکر کنید، مانند مادر، پدر، خواهر، برادر، عمه، خاله، عمو، عمه، شوهر و یا...

◀ چرا معرفی افراد به یکدیگر ضروری است؟

معرفی افراد، حتی زمانی که چندان ضروری به نظر نمی‌رسد، بهتر از آن است که با معرفی نکردن این اشخاص، باعث ناراحتی و رنجش آنها شوید. نکته اساسی آن است که هر شخصی به هنگام برخورد با

اجازه دهد دوشیزه ب (شخص جوانتر) را به شما معرفی کنم.»

«مادر، با دوست من آشنا شوید.»

زمانی که طرفین معرفی تقریباً همسن بوده و در موقعیت اجتماعی مشابهی قرار دارند، رعایت ترتیب ذکر نام آنها اختیاری است.

معرفی دو فرد غیرهمجنس به یکدیگر هنگام معرفی دو فرد غیرهمجنس، ابتداء نام خانمها ذکر می شود:

«خانم الف، اجازه دهد آقای ب را به شما معرفی کنم.»

در مواردی که تفاوت سن یا موقعیت اجتماعی آنها زیاد بوده و مرد مقابل، از موقعیت شخصی برخوردار باشد:

«آقای الف اجازه دهد خانم ب را به شما معرفی کنم.»

معرفی یک فرد به یک گروه

هنگامی که می خواهید شخصی را به

فراد به یکدیگر چه می‌دانید؟

● برای به خاطر سپردن نامها، سعی کنید به نکات دیگر درباره طرف مقابلتان توجه کنید و اطلاعاتی در مورد شخصیت او به دست آورید تا تصویر ذهنی شما از آن فرد، چیزی بیش از یک «اسم» باشد.

<p>۱۰ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۱ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۲ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۳ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۴ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۵ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۶ - غلط ○ درست ○</p> <p>۱۷ - غلط ○ درست ○</p>	<p>مورد کمک می‌کند:</p> <p>۱- نام آن فرد را به هنگام معرفی تکرار کنید: «از دیدن شما خوشوقت هستم، خانم الف.»</p> <p>۲- چنانچه اسم آن شخص ناآشنا و غریب است، از او بخواهید تا طرز نوشتند صحیح آن را به شما بگویند.</p> <p>۳- سعی کنید به نکات دیگری در مورد او توجه کرده و اطلاعاتی در مورد شخصیت او به دست آورید تا تصویر ذهنی شما از آن فرد، چیزی بیش از یک «اسم» باشد.</p> <p>اسامی افراد را باید صحیح تلفظ کنید. چنانچه تلفظ اسامی برای شما مشکل است، بهتر است چندین بار نحوه صحیح تلفظ آن را تمرین کنید.</p> <p>* حالا سعی کنید در مورد مطالبی که هم اکنون خوانده‌اید در ذهنتان مروری کنید و برای آنها فاصله بگیرید و منتظر همراهان باشید. اما اگر فرد ناشناس بخواهد شما را در بقیه راه مشایعت نماید، در این صورت شما باید به او معرفی شوید. حال اگر معرفی نشود، باید چه کنید؟ به طور حتم تا به حال برای شما چنین اتفاقی افتاده است. بهترین کار این است که از همراه یا یکی از آشنایان خود بخواهید تا شما را معرفی کنند. در صورتی که چنین فردی هم در دسترس شما نباشد، بهتر است خود این کار را انجام دهید. مثلاً خیلی ساده می‌گویید: «فکر نمی‌کنم قبل با هم آشنا شده باشیم. اسم من الف است.»</p>																		
	<p>به خاطر آوردن نامها</p> <p>لزومی ندارد در یک مهمنانی بزرگ با تمام مهمنان آشنا شوید. در واقع به خاطر سپردن نام همه افرادی که در مهمنانی هستند غیرممکن است. حال اگر نام شخصی را فراموش کردید، چه می‌کنید؟ در صورتی که کسی نبود تا از او بپرسید، تنها یک راه برای شما باقی می‌ماند، باید بگویید: «خیلی عذر می‌خواهم، متأسفانه نام شما را به خاطر نمی‌آورم.»</p> <p>و یادتان باشد که یک فرد با تجربه، به محض آنکه متوجه مکث شما شود، نام خود را ذکر می‌کند.</p>																		
	<p>به خاطر سپردن نامها</p> <p>هیچ فرمول خارق العاده‌ای برای به خاطر سپردن اسامی افراد وجود ندارد. اما از آنجا که این مسئله از اهمیت خاصی برخوردار است باید واقعاً سعی کنید اسامی را از خاطر نبرید. چند نکته به شما در این</p>																		
	<p>جواب سوالها</p> <table border="1" style="margin-left: 20px;"> <tbody> <tr><td>۱۰ - غلط</td><td>۱ - درست</td></tr> <tr><td>۱۱ - غلط</td><td>۲ - درست</td></tr> <tr><td>۱۲ - غلط</td><td>۳ - درست</td></tr> <tr><td>۱۳ - درست</td><td>۴ - درست</td></tr> <tr><td>۱۴ - غلط</td><td>۵ - درست</td></tr> <tr><td>۱۵ - درست</td><td>۶ - درست</td></tr> <tr><td>۱۶ - غلط</td><td>۷ - غلط</td></tr> <tr><td>۱۷ - درست</td><td>۸ - درست</td></tr> <tr><td></td><td>۹ - غلط</td></tr> </tbody> </table>	۱۰ - غلط	۱ - درست	۱۱ - غلط	۲ - درست	۱۲ - غلط	۳ - درست	۱۳ - درست	۴ - درست	۱۴ - غلط	۵ - درست	۱۵ - درست	۶ - درست	۱۶ - غلط	۷ - غلط	۱۷ - درست	۸ - درست		۹ - غلط
۱۰ - غلط	۱ - درست																		
۱۱ - غلط	۲ - درست																		
۱۲ - غلط	۳ - درست																		
۱۳ - درست	۴ - درست																		
۱۴ - غلط	۵ - درست																		
۱۵ - درست	۶ - درست																		
۱۶ - غلط	۷ - غلط																		
۱۷ - درست	۸ - درست																		
	۹ - غلط																		

یک فرد و یا گروه ناشناس، احساس غریب نکند و در جمع تازه به گرمی و گشاده روی پذیرفته شود. بنابراین در موارد زیر حتماً افراد را به یکدیگر معرفی کنید:

۱- اعضای یک گروه کوچک به یکدیگر

۲- تمام مهمنانها به مهمنان اتفخاری

۳- تمام مهمنانها در یک مهمنانی کوچک

۴- مهمنانی که به منزل شما می‌آید به تمام اعضای خانواده

۵- افراد شرکت کننده در یک مسابقه کوچک به یکدیگر

۶- شخصی که جدیداً در محلی استخدام شده است به همکاران و کارمندان دیگر

معرفی در خیابان چندان الزامی نیست.

چنانچه به هنگام قدم زدن با یکی از دوستان و یا بستگان خود در خیابان، به یکی از آشنایان او برخورد کردید و شما فرد مذکور را نمی‌شناسید باید چند قلم جلوتر رفته و

کمی از آنها فاصله بگیرید و منتظر همراهان باشید. اما اگر فرد ناشناس بخواهد شما را

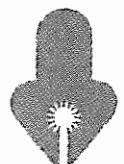
در بقیه راه مشایعت نماید، در این صورت شما باید به او معرفی شوید. حال اگر معرفی

نشود، باید چه کنید؟ به طور حتم تا به حال برای شما چنین اتفاقی افتاده است. بهترین

کار این است که از همراه یا یکی از آشنایان خود بخواهید تا شما را معرفی کنند. در

صورتی که چنین فردی هم در دسترس شما نباشد، بهتر است خود این کار را انجام دهید.

مثلاً خیلی ساده می‌گویید: «فکر نمی‌کنم قبل با هم آشنا شده باشیم. اسم من الف است.»

Adenals N.R.M paris

کرم ویتامینه A.E. PP.B5 (جوان کننده)

کرم ویتامینه A.E. PP.B5 آدنائیس از ترکیب مجموعه‌ای از گیاهان داروئی مخصوص زیبایی صورت و سلامتی پوست توسط کمپانی NRM کشور فرانسه تهیه شده است.

موارد استفاده:

- ۱ - استفاده از کرم A.E. PP.B5 آدنائیس باعث طراوت و سلامتی پوست صورت و گردن می‌گردد.
- ۲ - استفاده از کرم A.E. PP.B5 آدنائیس کمبود رطوبت طبیعی پوست را جبران می‌کند.
- ۳ - استفاده از کرم A.E. PP.B5 آدنائیس باعث جلوگیری از مرگ زودرس سلولها می‌شود.
- ۴ - استفاده از کرم A.E. PP.B5 با ویتامین PP که در ترکیب این کرم وجود دارد باعث جلوگیری از پوسته پوسته شدن و ترک خوردن پوست خصوصاً در ناحیه گردن و زیر چشم می‌شود.
- ۵ - استفاده از کرم A.E. PP.B5 با ویتامین B5 که در ترکیب این کرم بکار رفته باعث جلوگیری از لک و پیس صورت و گردن و جلوگیری از بوجود آمدن خطاهای سفید و قهوه‌ای رنگ در صورت و گردن می‌شود.
- ۶ - استفاده از کرم A.E. PP.B5 در ناحیه زیر چشم سبب برطرف نمودن سیاهی و چین و چروک‌های دور چشم و یا جلوگیری از بوجود آمدن آن می‌شود.
- ۷ - استفاده از این کرم باعث جلوگیری کامل از پیری زودرس می‌گردد.

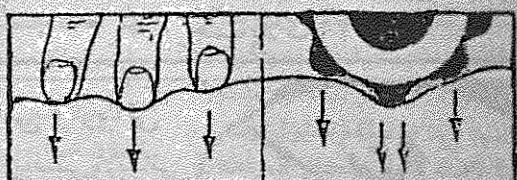
کیش، بازار بین‌المللی پردیس شماره ۱۳۸ تلفن: ۰۱۵۴

ماسأژ وردستی هور

تلفن: ۰۱۰۵۰۲۱۸۸۵
بیل هور پستی در راه شکم بزرگ اسلام‌آباد
فرخنگی: ۰۹۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

طراسی بر اساس طب فشاری

داروخانه‌ها، فروشگاه‌های ورزشی و بهداشتی.

از شهرستان‌ها لامایله فعال پذیرفتہ میشود
نمایندگی مشهد ۲۹۲۶۸

جشن تولد

شما که مشکل پسته هستید برای فیلمبرداری از تولد باما تماس بگیرید. سالها تجربه در خدمت فیلمبرداری از مجالس

تلفن: ۰۱۰۲۲۲۳۴۰۱

عکسبردار و فیلمبردار از مجالس
و صنعتی و ورزشی با سیستم کامپیوتری
پاسکالنر، امدادیه، بانکه، سف

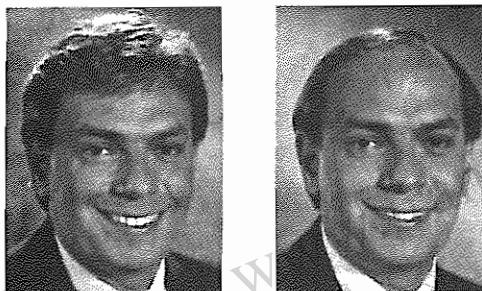
۰۱۰۲۲۳۴۰۱ - تقی پور

جدید خانه موسی ایران

(دیوینگ رائل ساپن) اولین موزه ترمه مدر ایران
خبری مرت بخش برای تمام کسانی که موهای خود را از دست داده با من دهنده مانع از آخرين تحقیقات و اکتشافات دانشمندان و متخصصین مود امریکا را رایگان در اختیار شما فرار می دهم که روش های فوق در اروپا هم عرضه نمی شود این مندنهای تیجه تلاش پیگیر متخصصین مود امریکا می باشد، در این روش بدون عمل جراحی از یکصد تار مو تا ده ها هزار تار موروی سر شما نصب می گردد با این مند کاملاً جدید و استثنای شما احساس خواهید کرد که موهایتان از زیر پوست رونیده و هیچگونه تفاوتی با موهای طبیعی تان ندارد و با لمس کردن موهای جدید حتی فراموش می کنید که موهایتان ریخته است با خیال راحت استحسام کرده و موهایتان را به قرم دلحوه شانه کبد سعد از نصب مو چنانچه مورد پسندتان واقع گردید وحه آنرا بپردازید فضنا فراموش نکنید مندنهای فوق احتیاج به مراجعت بعدی ندارد.

تلفن: ۸۹۸۴۲۳

نهران خیابان ولی عصر حب سیما آفرینا (آنلاین ساپن)

مجمع موسی سردار ایلان پدری کار آزمود

از خطاکن برآذان ای هشتادی بربسته خانه

علم کامپیو ای اتوی تکنیک

فناکس و حاباری ای عو

نفعکشی و نقشه برداری ای

کل سازی پارچه ای وغیره

کلدوزی بادکست و پرخ

ایرشم دوزی تصویری ای

آموزش زیبی تایدو زبان

مکدرکس و پرده د تهام طو

خانه مصطفی

خیابان کرمانیان بشر حافظ

مدان امام حسین اول انقلاب

۲۵۵۹۹۵-۷۵۲۹۴۵

۸۹۴۲۲۱-۸۹۴۲۲۰

محلات هوگوئی ایران

سازن ای ایج لباسشویی ای

لایتی و آنریکی

خریدار ای ایج لباسشویی های سالم و خراب

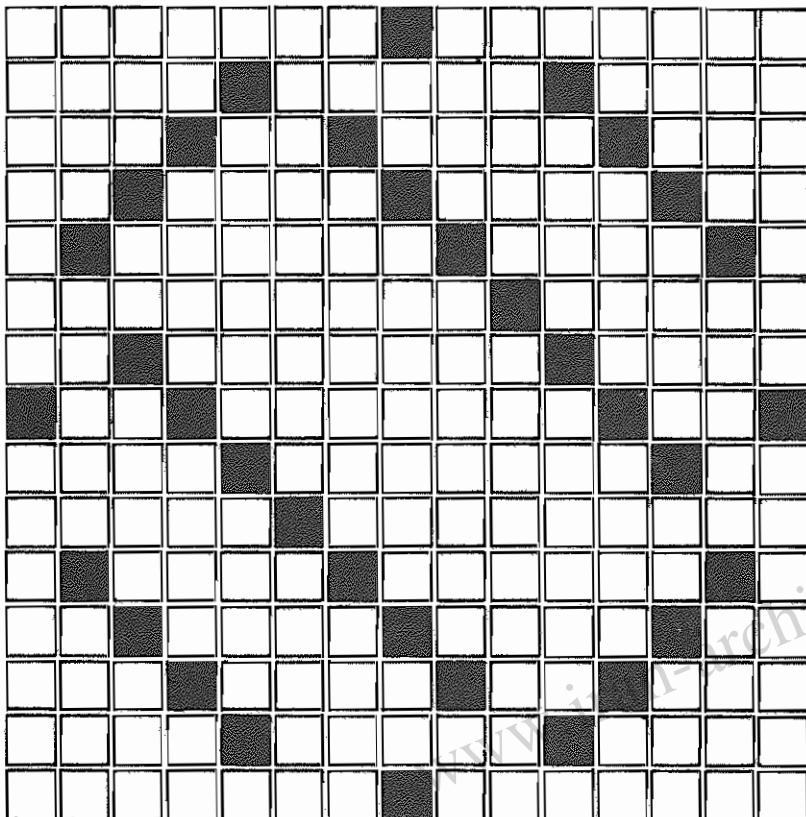
(۶۷۹۷۷۴۲-۶۲۵۷۷۱۸)

فروشنده انواع قطعات لباسشویی و فریزر

(با سرویس همچیز زیر نظر متخصصین هجری جنرال الکتریک)

جدول

۱۵ ۱۴ ۱۳ ۱۲ ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

افقی

- ۱- رفت و آمد مقدمه نامزدی را گویند - از سبزهای خوردنی
- ۲- بانگ و صدا - به معنی زن زیباست و نامی دخترانه - از نامهای بانوان
- ۳- پارچه طلایی است - ماندگار
- ۴- ماده نیست - فرزند
- ۵- عدد اول - شریک زندگی - از صفات باریعالی - ضمیر مفرد
- ۶- نام آرایش دخترانه - کنایه از خسیس و پول دوست
- ۷- زن خوبرو - همینشین گل - از اسمی دختران ایرانی
- ۸- جاده شن ریزی شده
- ۹- حیوان اهلی - ظرف نفت - پایان چیزی
- ۱۰- ورق کاغذ - انبار هیزم - ضمیر داخل
- ۱۱- دوش و شانه - حاصل زراعت گندم و جو - وسیله نخریسی
- ۱۲- از مشتقات شیر
- ۱۳- اشرف مخلوقات - از دانههای خوراکی
- ۱۴- دخترانه
- ۱۵- نامحدود - از دانههای خوراکی
- ۱۶- روغنی است و نام دختری - راندن مراحم
- ۱۷- خوردنی بعد از غذا - رودی در فرانسه
- ۱۸- نام زنانه - بسیار گریه کننده
- ۱۹- زیان آور - فرشته مهر و محبت
- ۲۰- ستاره
- ۲۱- بستر خفته - از زیور آلات

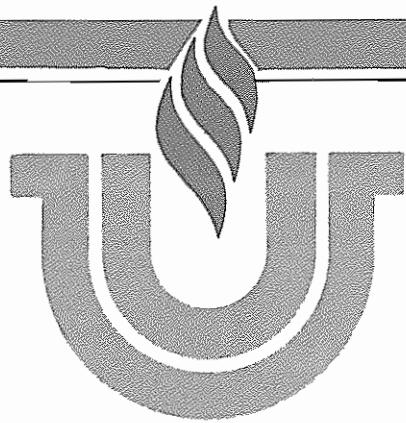
عمودی

- ۱- سرپوش - بی آلایش - از اسمی خارجی
- ۲- دخترانه
- ۳- حقیقی و واقعی - از اینیا
- ۴- تبل و بیکار - سنتی و نرمی - نامی دخترانه
- ۵- زیبایی - خونهای - به عروس می دهند
- ۶- آب فراوان و پاکیزه - ناپخته و کم تجریه - گزنه
- ۷- خوش خط و خال - تیر پیکاندار
- ۸- حرف انتخاب - صندوقی برای لباس - الفبای موسیقی
- ۹- آبکی - منادی می زند - شب گذشته
- ۱۰- همسر ابراهیم خلیل (ع)
- ۱۱- سبزی حاصل نیست - واحد سیگار
- ۱۲- خوشبو - بانوی نابنده و نابینای آمریکایی
- ۱۳- نامی اسلامی برای بانوان - از اسمی دخترانه
- ۱۴- به معنی بزرگتر - سوب وطنی - ناگهان - آبدار - لکت و زبان گرفتگی - اقبال
- ۱۵- میوهای جالیزی - جرم و جنایت

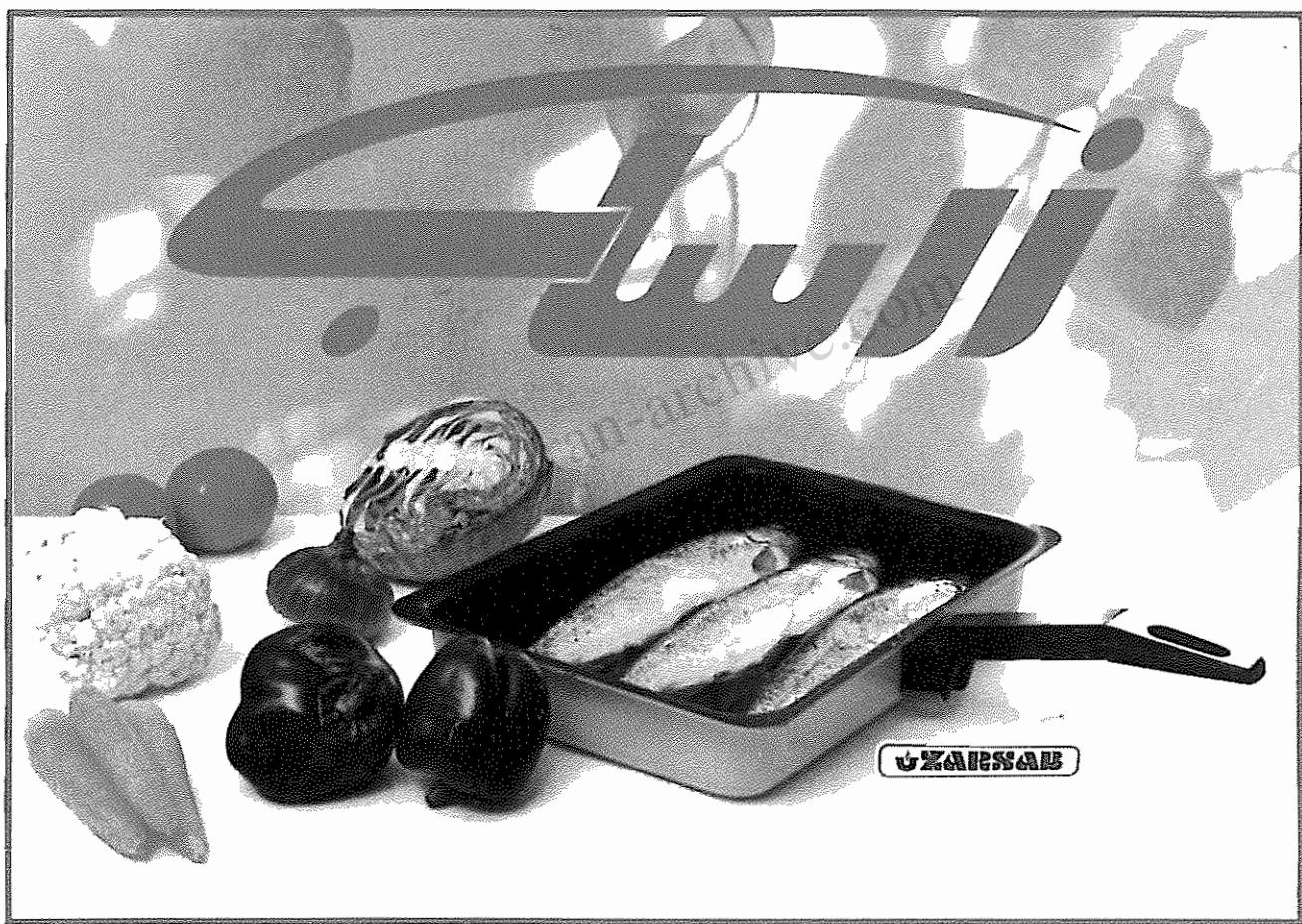
- ۱- بچه شلوغ و سر به هوا - کلبانو
- ۲- کمان
- ۳- حلاجی - تاخت و تاز - کشتارگاه
- ۴- خطاب - زندگانی - لعن و نفرین - خاک
- ۵- کوزه گری
- ۶- پشو و گله - صدای بلند اسب -

مکمل زیبایی

همگام با بهترین های جهان

ظرف آشپزخانه با امتیاز از "کورسل سوئیس"

مرکز پخش: تلفن ۸۶۰۱۳۶۴، فاکس ۸۶۰۰۷۹۸

هُنوز هم ماهستیم که باعث
شگفتی شما میشویم!

